

Emel Manav

- Őirler -

Yayın Tarihi:

19.7.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Saat

Hep korkardım gider diye
O saat bu saat miydi!
Ŗu gönlümü yıkar diye
O saat bu saat miydi!

Bilsem bunca sever miydim
Yoluna can verir miydim
Günden güne erir miydim
O saat bu saat miydi!

AŖk kapıdan baktırmıŖ
Can ciğeri yaktırmıŖ
Prangalar taktırmıŖ
O saat bu saat miydi!

Seviyorum derdi ama
Bulmadım hiç onda vefa
Korktuğum geldi başıma
O saat bu saat miydi!

Emel Manav

Adı Emel

Hayıflanmak çözüm değil üzüntülere
Kafanı takma senin olmayan özentilere
Yaşanacak çok şey var gelecekte
Kader denilen şey yazılmış bir kere
Ne kadar zamanla değişir deselerde
Birde şansın yaver gitmezse
Bakarsın uzaktaki güzelliklere
Hani açık denizlerde
Küreği kırılmış yalpalayan sandal
Büyük dalgalarla boğuşan
Nereye gideceğini şaşırın
Her an batacakmış gibi
Kurtarıcı bir gemi arayan
Kimdir diye soracak olursan
O benim işte adı emel yaşı 37
Uğraşır durur dünyaya geldi geledi
Bitmez tükenmez kendi çilesi
Olmaya çalışır herkesin neşesi
Yüreğini kavursa da ateşten korlar
Üşür hiç ısınmaz bedeni derisi
Ya umutsuzluktan ya mutsuzluktan
Zaten yaşamın kendisi boktan
Gözünde yaş kalmadı ağlamaktan
O inadına yılmadı insanlara sevgi dağıtmaktan
Sorun bakalım o mutlumu böyle var olmaktan
Hakkı yoktur isyan bile etmeye
Nedenine gelince fırsat vermedi kaderi kendince
O benim işte adı emel...

Emel Manav

Analar,Eli Öpülesi Analar

Analar kutsaldır Tanrı gibi
Kan ağlıyor da olsa yürekleri
Can büyütür memeleri.
Bitmez çocuğuna ne emeği ne sevgisi.
Ana olmadan bilemedim;
Kadrini, kıymetin, değerini
Çabuk bıraktın gittin beni.
Bilirim anam hakkın ödenmez
Parayla pulla asla ölçülmez
Hiçbir ana evladına gücenmez.
Boşuna mı demiştir ulular ulusu
"Cennet ayaklarının altında" diye!
Ah analar!
Eli ayağı öpülesi analar.
Ana var düşünmeden elini sokar
Taşın altına.
Ana var çaresiz bebeğini bırakır cami avlusuna
Anası sağ şanslı, olanlar selam size şanslı kullar
Bilin kıymetin ölmeden.
Geçmeyin önünden hatır sormadan.
Hiç önemi yok ölünce,
Sizin sevginizi görmeyince,
Niye yarar altın olsa yattığı mezar
İnsanın değil burun direği
Yüreği sızlar yüreği.

Emel Manav

Aşkın tarifi olmaz

Yazdılar çizdiler adına aşk dediler;
Ele ayağa düşürdüler hep üzöldüler
Ah! aşk sen başkasın yaşamak lazım
İliklere kadar acılar hissetmek
Yememek içmemek günden güne erimek
Derin bir kuyunun dibine inmek.
Yılmadan bıkmadan çaba sarf etmek
Ya habersizse hele birde evliyse
Çaresiz gömersin kalbine
Ö anda dünyanın döner tersine
Gene vurursun işte o an dibe...

Emel Manav

Babama sitem

Terk edip gittin bizi,
Düşünmedin.
Aradım bu sevgiyi başkasında, ellerde.
Neden baba, sevgini
Sunmadın hanemize? .
Demek anlık zevk imiş,
Evlendin sebep oldun,
Dünyaya gelmemize.

Huysuzdun geçinemedin;
Kaçar gibi ayrıldın,
Ardına bakmadın bile....
İki masum çocuğu ve bir anayı
Gözü yaşlı bıraktın!

Hayat kısaydı baba, unuttun
Dikilirsem karşına,
Hesap sorarsam sana,
Kızıp darılma sakın.
Hakkın da yoktur senin
Darılmaya, kızmaya.
Sen zaten son noktayı koymuşsun hayatına.
Sonunu düşünmeden!
Bak ki körpecik kızın geldi tam kırk yaşına
Gelmedik dert mi kaldı
Bu belalı başına? ! ...
Soğuk sular katıldı pişirilmiş aşına...

Hayaldeki dedeyi anlattı çocuklarına
Yaşlılık ve hastalık gelince de başına
Kapımı tıkırdattın
Sana kapıyı açtı kızın, oturdu başına.
Temizliğinden tıraşına,
İlacından aşına...
"Atamdır babamdır" dedi,
Sahiplendi, bıkmadı.
Aylardır hasta yatağında baktı.
Acaba biraz olsun sevgi kaldı mı?
Damarlarında diye, bekledi!
Zorla sevgi alınmazmış meğerse,
İnandım.

Dört Nisan Pazar sabahı uyandım,
Günaydın demek için
Kapıdan uzandım.
Yerde uzanmış soğuk
Bedenin yatıyordu!
Ağlayamadım yalan yok, öylece baktım...
Senden geriye kalan,
çakmağın ve yarım paket sigaran...

Emel Manav

Ben Beni Değiştirdim

Beni bana yazdım
Dün gece yatağımda.
Okudum, ki ne göreyim

Bir araba hüzün
Bin araba göz yaşı
Okuyorum kaldığım yerden

Evlilikte var ayrılıkta
Çocukta var çocuksuzlukta
Umutta var umutsuzlukta

Ayıkladım içinden iyi olanı
Kaldırdım hüzünleri bir kenara
Bıaktım kendimi avuttuğum yalanı

Kararlıyım artık;
Terse dönen çarkı düz çevirmeye
Hayatımı yeniden düzenlemeye
Geleceğe yön,
Çocuklarıma istikbal vermeye!

Emel Manav

Benden Yar Olmaz Sana

Yalan değil benzemen
Artık eski aşkıma.
Saçım ağırdı,dilim kurudu
Anlatmaktan bunu sana
Dokunma artık gönül yarama
Git kendine başka aşklar ara.

Kapattım defterini açtırma bana
Ve aynı hatayı yaptırma bana!
Ardım sıra koşmandan
Korkum, uyarım tekrar şeytana!

Rahat bırak, düş yakamdan
Ve de vazgeç bu sevdadan.
Çıkart beni hayalinden
İstesem de sana
Yar olmaz benden! !

Emel Manav

Bilirmiyim Ben Kimim

Dervişlik demiş Yunusa:
"Sen derviş olamazsın"
Zor zanaat olsa gerek
Kolay mı dünyadan geçmek
İstemez dünyada murat.
Derdini götürmez Fırat
Koca Yunus gücenmesin
Eksiğimi de görmesin
Şairlikte derki bana:
"Sen şair olamazsın"

Mecaz köprüden geçip
Müşkül aşk şarabın içip
Ene-l hakka bayrak açıp
Ben Mansur'um diyemezsin
O lokmayı yiyemezsin

Bırakıp taht ile tacı
Can terk etmek candan acı
Herkes cananın muhtacı
Aleme dert açamazsın
Gerçeklerden kaçamazsın

Sen yarım akıllı,ben zirzop deli
Ne demeli,bilmem ki ne etmeli
Saati,zamanı, vakti geldi mi
Ne yazarım,ne söylerim kim bilir
Bana sormayın no'lur, kim olduğumu
Ben bilir miyim ki ben kimim.

Emel Manav

Çocuğuna Sevgi Aşıla

Ne yapmalı, ne etmeli
Çocuğumuza sevgi aşılmalı
Sonra yürütmeye kakmalı
Geleceğin sevgi tohumları
Bence böyle atılmalı
Zalim değildir zulüm görmez!
Verdiği sözden asla dönmez!
Mayası sevgidir birde vatani
Yargılamaz dinlemeden insanı.
Bitmez onun dost kervanı

Emel Manav

Deniz Feneri

Dünyanın incisi yeşil Bursa'nın ilçesi
Mudanya'nın şirin kahvesi deniz feneri
Bir başkadır orada çay içmek,
Hele küçük camından denizi seyretmek;
Kum taneleri, çakıl taşları, uçan martıları
İzlerken ne güzeldir dalıp düşünmek
İlham gelir insana...
Kağıdın kalemin yanındaysa
Güzel şiirler yazarsın sayfalarca.
Küçük, küçük odalı tahta masalı
Deniz feneri sende ne sırlar saklı
Kazınmış masalara isimlerin baş harfleri
Kimi aşkların başlangıcına
Bazen de tartışmalarla
Göz yaşlara ayrıklara
Bilinmez ki kaçınıcı
O sırda sende saklı.
Severim seni deniz feneri...

Emel Manav

Diriliş

Evirdiler çevirdiler dedi kodu ettiler
Beni bana mahkum ettiler
Yalnızlığa layık gördüler.
Yorulduım pes ettim derken
Duygularım uyandı birden
Ya bir dost ya bir sevgili
Yani kafa dengi biri...
Yaşarım dağ başı da olsa yeri
Aşarım bütün engelleri setleri
Dinlemem beni eskitenleri! ...

Emel Manav

Diyecek Sözüüm Uyanır

Gece çöker can üstüne
Sinemde gözüm uyanır
Kaparım tendeki gözü
Aleme özüm uyanır

Hem kolum hem kanadım var
Kimse bilmez sanatım var
Bir zamanım, saatim var
Diyecek sözüüm uyanır

Ellerim açıp semaya
Göz döner bakar humaya
Sevgilim hükmeder aya
Kalp ağrım sızım uyanır

Sözü söylediler sarhoş
Dışım derviş içerim boş
Sultanımın desturu hoş
Niyazım nazım uyanır

Emel Manav

Dön Artık Geri

Alışırım diyordum ayrılığın ilk günleri
Nasılsa kıyamaz özler döner geri
Şarkılar sözler hepsi matem tutuyor
Şazım müzik değil sanki hüzün çalıyor
Bulutlarda inadına mehtabı gizliyor
Sanki yaşamıyormuşum gibi...
Sen farkın damısın benim ödediğim bedeli
Bu defa seni çok kırdım bes belli
Bak güzelim hastayım sana oluyorum deli
Ben bende değilim ki gittin gideli
Seviyorum seni Dön artık affet beni...

Emel Manav

Dur, Kıрма Kalem!

Hey zaman geçme n'olur dur
Sonun başlangıcı gelinen yoldur
Ama yanlış ama doğrudur
Batmadı, battı-batacak derken

Uzakta da olsa sığınak, liman
O liman ki ne ışık var ne güman
Bağrında viran gemiler barındıran
Sığar mı deme, sığdığıın zaman

A gözünden perdeyi hele bir bak ileri
Send e girersin elbet o kapıdan içeri
Orada kimleri görürsün daha kimleri
Hak edenleri hak etmeyenleri.

Açtırma artık ağzımı söyletme kötüyü
Sonun başlangıcı dedik ya, işte!
Duracaksan dur, vuracaksan da
Vakit yok durmaya, zaman daraldı

İstesem de bundan dönemem geri
Çok görme n'olur bu son finali!
Yumariken gözlerini, kapatırken defteri
Dur, acele etme dur, kırma kalem! !

Emel Manav

Duygularım Hüzün Kokar

Duygularım Hüzün Kokar

Hey! Dostlarım, dostluklarım
Geçip gider de beyhude yıllar
Duygularım hüzün kokar
Yanarım.
Hep sitem, hep kahr, hep isyan
Dayan ah! Allah'ım dayan
Biz anamızdan sevgisiz mi doğduk
Yoksa, yoksa sonradan mı unuttuk?
Yar diyarının güzel insanı
Yaşamadı hiç,
Korkmadı da yoksulluktan...
Karının kocaya, evladın babaya
Sevgiye saygıya, ihtiyacı var,
Adetlerimize sahip çıkmalı
Gitti gidiyor diye
Seyirci kalmamalı...
Bize kalanı kurtaralım,
Sözümüz yazıda kalmasın dostlar!
Etrafta kurtlar var, aç kurtlar.
Kovalım gitsin.
Gün bu gün, birlik olma günü
Sofradaki ekmeğimizi çalan
Günahtır, haramdır demeden talan
Ettiler.
O hain, aç gözlü kurtlar! !

Emel Manav

Elini Uzat Sevgimi Gör

Çatık kaşında asık suratında gizli
Anlındaki çizgilerin sebebi
Bırak gireyim o kapıdan içeri
Gelip dinleyeyim derdini
Dindireyim sızını
Paylaşayım arzunu
Kasma bu kadar kendini
Bekliyorum uzat elini
Elin elimde başın sinemde
Sabahlayalım ayaz gecelerde.
Seni başıma taç
Gönlüme ilaç edeyim.
Üşütme, üşüyorum
Ne olur yanında
Bana da yer aç.

Emel Manav

Elveda

ELVEDA

Acıtsa da sözlerin yara derin kanamıyor
İnsan Sevince istese de bırakamıyor
Yüreğe kazınmış bir kere çıkmıyor
Hadi çık git kapı orada gideceksen!

Sebebi bile belli değilken
Nedir bu sitem, bu kinaye
Beddua etmem mesut değilsen
Hadi çık git kapı orada gideceksen.

Dön bir kere bak geçmişe,
Sararmış resimlere yazılan şiirlere
Al götür bende kalmasın anıların,
Hadi çık git kapı orada gideceksen
Beklerim sanma geri dönersen!

Emel Manav

Gecenin sessizliği

Gecenin Alaca Karanlığı Çökünce
Yalnızlık ve Sen Baş başa
Hani Dar Gelirde Sığmasın
Kendi İçine Bile;
Yanar Bedenin Tenin Yüreğin
Terlersin Ateş Basar ya
Titrer Bedenin Alev Alırsın
O Zaman Gelir Aklına
Sıcak Bir Dokunuş Ilık Bir Öpüş
Akar Gidersin Hayallere
İşte O An Tam O An Var Ya
Zincirleri Kırasın Günahlara Giresin
Tövbeleri Bozasın Gelir Aklına
Ama Ne Çare Bastırıp Duyguları
Acılara Sarılıp Uyursun.

Emel Manav

Güzellikler tüm dostlara

Mutlu olmak insanın kendi elinde
Var ise dost gibi dost kalabilenleri
İşte o zaman geceler doğurur güzellikleri
Bak dostum kulak ver dinle;
Bir Nasihattir zannetme,
Büyük tecrübe emelin sesine!
Ben yaşamadım baharımı yazımı
En güzel gençlik yıllarımı
Yediğim kazıklar boyumu aştı
İçim daraldı kalbim sıkıştı
Kırılma,gücenme,darılma
Ben çok ağladım sen ağlama
Yazık olur güzel gözlerine
Nazar değer yüreğine
Bahçende mutluluk gülleri
Güzel olsun senin benim gibi yürekleri
Gülsün bir ömür boyu yüzleri
Eksik olmasın gülücük ve sevgileri...

Emel Manav

Hani! !

Hani eminin vardı!
Geç otur karşıma
Bırak biraz seyredeyim
Hayranım sana.
Dertleşip, halleşeyim
Eski defterleri deşeyim

Hani yeminin vardı!
İçimde yok kötülük
Belledim seni kardeşlik
Hani seninle sözleşmiştik
Nedir bu çekingenlik

Hani deminin vardı!
Yaram hem eski hem derin
Niyetim sadece dertleşmek.
Yanlış anladın, kırdın beni
Sanki seviyorum seni!

Emel Manav

İmkansızım Benim

Niyetim seni ne kırmak ne incitmek
Usulca hayatından çekilmek
Arkadaşımsın, aşkım değil
İstemezdim demek haddini bil

Özün güzel, sözün güzel
Bana özel dostum benim
Ve canımsın candanda özel
İmkansızım kastım benim

Veririm düşünmeden canımı iste
Ölümden öte köy var mı söyle
Boynum kıldan ince ve kalbim üste
Aşk isteme benden, yağma yok öyle

Saygım sonsuz sevgine, yaralı yüreğine
Vazgeç de bu sedadan şimdi yollan evine
Bilirim ateş düşmüş gönlüne, yüreğine
Uludağ'dan kar gelse yeter mi söndürmeye

İçerim kan ağlıyor bu sitemi söylerken
Fakat duygulara da yenik düşmek de olmaz
Her savaş zafer olmaz ve zaferle kutlanmaz
Ne çare ki, kaderim razı olmaz, utanmaz

Emel Manav

Kavgam kendimle kimse alınmasın

Hep şartları güç yaşadım, zorlandım
Zorlukları yendim, engeli aştım!
Merdiveni ağır ağır tırmandım
Yoruldu, düştüm de yılmadım, piştim.

Yıldırımlar, kasırgalar gördüm ben
Anlamadım gam niçin, çile neden?
Dökülmedim, düşmedim, yıkılmadım
Dargınım sen, sevdam sen hasretim sen

Umudu yaşarım baktığım yerde
Her gün başka sahne, oyun bir perde
Alt ettim bitirmek isteyenleri
Arkama baksam da güzüm ilerde

Hedeflerim uzak, hayalim geniş
Bu çınara "kurur" diye kim demiş?
Nerden geldi Emel'e bu diriliş
Hayat bu bir anlık başlangıç bitiş...

Emel Manav

Kimsin Sen

Kimsin,nesin,nerelisin sen
Evlimi yoksa bekarmısın sen
Gözüm baktı yüreğim aktı,
Kafam karıştı, aklım şaştı
Şıp sevdi değilim aslında
Bir görüşte aşka inanmam
Rüyamı görüyorum yoksa
Deli de ne dersen de
Sakın imkansız deme! ...

Emel Manav

Koş Evlat Sen Yakala

Dün yere bakardın karamı kara
Bugün bakışların bir başka
Aşka mı? düştün yoksa
Koş evlat sen yakala!
Kal orada hiç çıkma
Tadını çıkar doya oynaya
Ben çok tren kaçırdım
Koş evlat sen yakala!
Sakin sende kaçırma
Kim ne derse desin umursama
Aşkı sevgiyi ben yaşayamadım
Koş evlat sen yakala!

Emel Manav

Masal Çağı

Aşk takıldı saçlarıma
Çektikçe canım yanıyor
Ök vurdu can yatağıma
Battıkça yaram kanıyor

Ben geceyi sever idim
Şimdi tenimi diyor
Tatlı rüya görür idim
Uykuyla savaş ediyor

Hani aşk çok kutsal idi
Yerden ayak keser idi
Gökte miyim bilemedim
Uçtukça uçasım geliyor

Sevdanın hası olur mu
Olsa da beni bulur mu
Bu masalın sonu bu mu
Yar elden gitti gidiyor

Emel Manav

Maske

Akşamın alaca karanlığı çöktüğünde
Birde parlak yıldızım bana güldüğünde
Dile gelir sanki dertleşir benimle
Öpücükler yollarım onunla sevdiklerime
Maskemi çıkardığım saatlerdir o saatler..
Çayım, sigaram ve ben balkonun bir köşesinde
Dalar giderim derinlere...
Şafak söker derken sessizce;
Gelmiştir maske takma zamanı bence
Bazen yüzüme bol gelse de
Belki aldatmaca kendinden kaçmaca
Belki de bir liman sığınmaca
Ne istersen de asık suratımı yok eden
Mutsuzluğumu gizleyen tek çare
Beni mutlu gösteren maskemdir maske! ...

Emel Manav

Nerede

Bahar geldi Aşk nerede?
Kalp dillendi Söz nerede?
Sazı aldım ya elime;
Çalamadım tel nerede?
Davetsiz geldi ilham perisi
Şiir yaz der hal nerede!
Esmer bomba kıydı bize
Bulamadım ben nerde
Nasıl sevda imiş ki bu
Bomba yok esmeri nerede?

Emel Manav

O Şah Gibi ! !

Bize o sevgili yeter
Başka ilham beklenir mi
Şiirler yazdırırsın diye
Peri yolu gözlenir mi

Her daim yanar tüteriz
Ateşe yüzler süreriz
Arınmak isteyen gönül
Cehennemden çekinir mi

Her kişi sözü anlamaz
Yanmayan yanandan bilmez
O sultan destur vermeden
Can bülbülü dillenir mi

Cahile sohbet ar gelir
Göz kulağı kapar gelir
Artık ilhamı zor gelir
O şah gibi seslenir mi

Emel Manav

Sakın Kızma Bana Çocuk...

Bahçem çoraklaşmış, dikenler sarmış
Ot bile bitmez olmuştu.
Ben o çorak, o ot bitmez bahçede
Gül yetiştirmeyi denedim.
Becerdim de!
Gülüme Çiğdem dedim.
Kızlarımdan ikincisiydi Mavişim.
Gözlerinden aldım boncuk dedim adına.
Küçük yaşında sorumluluklar yükledim.
Ezilir mi diye hiç düşünemedim.
Ekmeğini kazandım alın terimle.
Helâlinden kazandım, helâl yedirdim.
Vitrinden değil pazardan giydirdim.
Ona dürüst yaşamayı,
En önemlisi onurlu olmayı öğrettim.
Büyüdü çok çabuk
Boncuk yaşamadı çocukluk!
Hem çalıştı, hem okudu.
Hayatı zorluklardan zordu!
Tamam deyince yirmi yaşına
Hedeflerini belirledi kendi başına
Yazdı onları bir bir kağıda
Kendini kilitledi başarıya
Ve başı dimdik yukarıya!
Şimdi şevkle, iştiaqla,
Koşuyor hayat yokuşunda,
Başarıdan başarıya.
Bunları da gördüm ya,
Ne mutlu bana!
Anayım ben ana.
Mutluyum, gururluyum.
Bir gonca gül yetiştirmenin
Onurundayım.
Sakın kızma bana çocuk,
Yaşatamadım diye sana
Çocukluk!
İmkanlarım olsaydı yıldızları
Sererdim halı diye ayaklarına.
Dualarım seninle,
Eresin muradına
Ve bahtın açık olsun!

Emel Manav

Saklambaç

Ah çekip de dersin ya hep
İçimin içi var benim
İçin mi var için olsun
Olsa idi o dediğin
Yüreğinde olur idi
Öyle sakladın ki seni
Arattırıp durdun beni
Geldik bu acayip şehre
Şimdi çıkar buradan bizi
Bir kılavuz var mı acep
Dönmeye gerisin geri
Uslanmadın niye bilmem
Kaçınıcı şaşırımdı hepten
Oyunumu değiştirsek
Sevmedim saklambacı ben

Emel Manav

Seviyorum Demekmi Zor

Yaratana kul olmak bir
Sana evdeş olmak iki
Bunları kim engeller ki

Harcanacak emek mi zor?
Seviyorum demek mi zor?

İnadını bir bıraksan
Pınar gibi berrak aksan
Gururuna çengel taksan

Aşkımla alev gururum kor.
Seviyorum demek mi zor?

Duyguları serbest bırak
Ben ordayım, göklere bak
Sevgi sundum berrak berrak

İç ve rüyanı hayra yor.
Seviyorum demek mi zor?

Sevgimize inansana.
İnansana anlasana
Çile çektirme insana

Gururun ne anlamı var.
Seviyorum demek mi zor?

Alma boşuna ahımı
Çok çekersin günahımı
Bir gün çalarsın kapımı...

Çok çok geride kalır Bor.
Seviyorum demek mi zor?

Emel Manav

Sil Baştan

Herkesin derdi de kederi de kendine.
Edemez bir ordu insanın ettiğini kendine
Problemleri büyütüp getirdin yumak haline
Hüzünler yarattın, dünyanı kararttın
Geçtiğin yolu hep uzattın.
Unutma çocuklarda basacak o taşlara
Aklını başına toplayacaksan topla
Yoksa ters dönersin atarsın takla
Aç mezarı yok, genç mezarı var.
Sen ara Rabbim verir her rızkı
Yeter ki hayata sarıl sımsıkı
Acıma kendine şükret haline.
Ümitsiz hastalarla dolu hastane
Bak sağlıklısın işte, koç gibi
'Geç kaldım deme' bunlar bahane
Bak güneş yine doğdu,şahane
Sarıl hayata, koş, dene
Sil baştan!

Emel Manav

Tanrı selamı

Gelir geçersin kapımın önünden
Tanrı selamı bile vermeden
Derdin varsa dinlerim, neşeliysen gülerim
Şarkı söyler,dans ederim sen istersen
Ben böyle gördüm büyüklerimden
Dost ta bilirim aşkta bilirim
Sana yemin ederim çok incindim.
Yediğim kazıklar boyumu aştı
Zaman, zaman feleğim şaştı
Emeklemeden yürümeyi uçurumdan dönmeyi
Göz yaşım içime akarken gülmeyi
İşte biz incine,incine öğrendik
Selamı esirgeme kimseden
Allah'ta sana verir en yücesinden.

Emel Manav

Veda Ederken

Gidiyorum, çıkıyorum hayatından.
Hadi sevin bayramın olsun
Topla arkadaşlarını, kur sofranı
Kaldır kadehi, sür sefanı
Nerde diye sorarlarsa öldü dersin.
Çekemem seni bile, bile
Ne bedeller ödedim bu beraberliğe
Sen şansını yitirdin bu sevgiyi bitirdin
Veda ederken sana sakın ağlama
Nereye diye sorma bana
Dönülmez bir yere sessizce
Belki cennete belki cehenneme
Kısaca bilinmeyene...

Emel Manav

Vurun Beni Yerden Yere

tahsil... hak getire
boyalı laflar da bilmem,
arama bende.
dümdüz yazarım
aklıma geleni sadece
alınmayın şair dostlarım,
yarışım olmaz sizinle
konuşamadıklarımı dökerim
kara kaplı deftere
haddimi aşmak mı asla!
okuyun yazdıklarımı
ne olur, yalvarırım
eleştirin, yerden yere vurun
isterseniz.
bende mangal gibi yürek var
elinizi de öper, af da dilerim
gerekirse.
üstat sizsiniz,
destek verin bana,
bırakmayın yalnız.
hepimiz etten, kemikteniz nihayet
bir kul var mı, yaşamış mı hatasız?
benim size sevgimde,
saygımda sonsuz.

Emel Manav

Yakınma

Gülen yüzüm solar oldu
Bakan gözüm görmez oldu.
Gülüm senden ayrılalı.
Yatak bana mezar oldu!

Açıldı yaram durmaz kanıyor!
Tenim acımıyor, içim yanıyor
Hüznümü resmettim buğulu cama
Ölüm kollarını açmış çağırıyor.

Canıma can katan beste.
N'olur kulak ver bu söze
Sonra ne istersen iste
Uyma ele,kıyma bize!

Emel Manav

Yaşamak...Günahlara İnat

Kaçmak istiyorum bazen,
hayalini kurduğum uzak yerlere.
kim kızar, el ne der düşünmeden,
yaşamak için izinsizce.

koşmak istiyorum yağmurda.
ıslanmak, çıplak ayaklarla,
yaramaz çocuk misali
özgürlüğü yakalarcasına

yıkmak istiyorum setleri, duvarları.
ayıpları, günahları görmezcesine
gülmek istiyorum ağlamaya inat
severcesine sevişircesine....

içmek istiyorum, yasağa inat
sarhoş olup naralar atarcasına
var olmak istiyorum ölüme inat
ve yaşamak, insancasına...

Emel Manav

Yaşlı Çınar Ağacı

Koca çınar
Dalları sarkıyor
Yaşlanmış.
Gelen geçen aşıklar
Sevdalarını mendille
Asıp medet umuyor

Çınar yaşlanmış
Zor duruyor ayakta
Günden güne eriyor
Tükenip yok oluyor
Dile geldi seslendi

Yeni çınarlar filizlendi
Ben miadı doldurdum
Çok sırlara ortak oldum
Kurudum çok yoruldum
Kesin artık beni,
Siz benden,
Ben bu yükten kurtulayım.

Emel Manav

Yeterki İste

Varsın kulağın işitmesin
Dilin konuşmasın
Gözlerin izlesin
Kalbin dinlesin
Zeka sende yetenek sende
Barışırın bir de kendinle
Meydan okursun engeline
İşitmek değildir yetenek
Sende var demir gibi yürek
Kulak engeli nedir ki?
Hayat engelini yanında
Kapanma sessiz dünyana
Küsme hayata.
Haydi evlat destek istersen sana destek
İstese de olmaz bir anne asla köstek
Öğretmendir sana en güzel örnek
Gururudur onun talebesine
Hayatı işaretlerle öğretmek.
Yarışın olsun engelsizlerle
Geçemez kimse azmin önüne
Yeter ki sen iste! ...

Emel Manav

Yüreğim Kara Duman

İçimde sıkıntı
Kafamda takıntı var..
Dertlerim coştı,
İçimi yaktı
Bir doluyum, bir boş...
İçmeden de insan olurmuş sarhoş!
Laf dinlemez, adam olmaz, bu gönül...
Avare gönül...
Düşmüş bir kere kora
Durmadan yanar durur!
Sevda ateşi bu,
Çaresi yok sönmüyor
Kulaklar işitmez, gözler görmüyor.
Çaresiz bu yürek, katlanıyor.
Dayan bakalım dayan,
Geçer elbet bu zaman.
Olsa da her halin
Kapkara duman...

Emel Manav

Yüreğine yetti ise

Eğer sevgin bitti ise
Attığın bu taşlar neden
Aşk gönlünden gitti ise
Gözünde ki yaşlar neden

Canıma canan ettiğim
Uğruna serden geçtiğim
Dudaktan buse verdiğim
O çattığın kaşlar neden

Ah! Sen bunu hep yaparsın
Ve de zalim zevk alırsın
Pişman olur sarılırsın
Yeniden aşk başlar neden

Emel Manav

Zilli

Büyük Işıklı tabelalar
İsmi en üste yazmışlar
Birazdan kopacak alkışlar
Sil gözlerini, tak maskeni
Bekliyor sahne seni.
Narindir ince beli.
İrimi iri siyah gözleri,
Bir başkadır bizim zilli.
Raks eder eğlendirir herkesi
Hüzünlüdür oysa kendisi
Yara almış yüreği...
Yarım kalmış aşk hikayesi
Kader der geçersin,
Derdini içinden çekersin
Sonra çabuk göçersin
Unut derdi kederi
Takıver zilleri
Bekliyor sahne seni...

Emel Manav

Zoraki Şair

Şiir ister durur benden
Ne anlarım bu iŐlerden
Der öyle bir yaz ki bana
Tutulup kalayım sana
Ah edip inlesem derinden
Alev alıp ciğerimden
Anlasın bilsin isterim
Söylemeden hal dilinden
Oya gözlüm bilemem ben
Ne şiir nede nesirden
Tutturdun ya sen yaz diye
Şair olup gitmiŐim ben...

Emel Manav